

Drobečky

od sv. Františka

* občasník choceňské farnosti *
postní doba 2024

Milé sestry a bratři,

v evangeliu svatého Marka dnes čteme, co dělal jednou Pán Ježíš Kristus, když skončil šabatový klid. „Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je.“ (Mk 1,32-34) Ale nejen zlým duchům Ježíš zakazoval říkat, kdo je. Svatý Marek píše, že Ježíš to někdy zakazoval i lidem. Nechtěl totiž, aby se mluvilo o tom, kdo je nebo co udělal. „Ať se to nikdo nedozví,“ řekl, když uzdravil Jairovu dceru, malomocného a hluchoněmého. Říkal to dokonce apoštolům u Césareje Filipovy anebo tehdy, když sestupovali z hory proměnění. „Dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.“

Dokud jsme totiž nespatriili Ježíše umírat na kříži a vstávat z mrtvých, nic zvláštního o něm nevíme. Proto je lepší prozatím mlčet!

Milé sestry a bratři, Markovo evangelium je zvěst stále aktuální, protože nás učí respektovat Ježíšovo tajemství. Neměli bychom se příliš ukvapeně domnívat, že jsme už celého Pána Ježíše Krista pochopili, že už ho známe od A do Z, ale můžeme se naučit poznávat tajemství Božího Syna tím, že ho následujeme cestou na kříž.

Existují dnes lidé, kteří jsou osobou Ježíše okouzlení, avšak nejsou ochotni a připraveni následovat ho cestou kříže. A tímto dokazují, že nemají tušení, kým on je. Jsou dnes lidé, kteří z Ježíše činí velikého osvoboditele, revolucionáře nebo zakladatele pozemského ráje. Dokonce se někteří křesťané domnívají, že Ježíšova uzdravení jsou důkazem, že Bůh odmítá utrpení a nemoc, proto k uzdravení stačí se jen s vírou a důvěrou modlit.

Ale Markovo evangelium nás o Ježíšovi učí něco jiného. Pán Ježíš Kristus je naším Spasitelem a Dobrodincem, ne jako divotvůrce, ne jako ten, kdo uzdravuje a vyhání zlé duchy, ale především je Dobrodincem a Spasitelem skrze svou smrt na kříži. Pro Boha totiž lidské, fyzické utrpení

není největším a absolutním zlem. I z utrpení může totiž vyrůst v člověku zralost, otevřenost, láska k Bohu a bližnímu. Absolutním a největším zlem je hřích, a ten mohl být překonán pouze Ježíšovou smrtí na kříži a zmrtvýchvstáním. Právě díky tomu největšímu dílu, díky své oběti na kříži, se Ježíš stal naším Spasitelem, Dobrodincem celého lidstva a každého člověka.

To proto sv. Marek chce, abychom se jako křesťané učili chápat svého Pána tak, jak on chce být chápán. Protože Ježíš jako pravý člověk a pravý Bůh je a zůstává tajemstvím. Zůstává někým jiným, než jsme si mysleli, zůstává tajemstvím proto, aby nás mohl překvapit. Amen.

o. Bogdan

KALENDÁŘ AKCÍ

Středa 14. 2. – Popeleční středa

Sobota 17. 2. – Kostel sv. Františka v Chocni – v **9.00 hod. mše sv. spojená s udílením svátosti pomazání nemocných**

Úterý 19. 3. – Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie

Sobota 23. 3. – Sobotní velikonoční program pro děti na faře (svátost smíření pro děti) + Hradec Králové – Diecézní světový den mládeže

Neděle 24. 3. – Květná (pašijová) neděle

Čtvrtek 28. 3. – Zelený čtvrtek. V **18.00 hod. mše sv.** na památku Večeře Páně + adorace

Pátek 29. 3. – Velký pátek, den přísného postu. V **10.00 hod. křížová cesta** do přírody. V **15.00 hod. velkopáteční obřady** se sbírkou na Svatou zemi

Sobota 30. 3. – Bílá sobota, den tiché modlitby + adorace

Neděle 31. 3. – Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Pondělí 8. 4. – Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

ZE ŽIVOTA FARNOSTI – OHLÉDNUTÍ

CO SE U NÁS DĚLO NEJEN BĚHEM VÁNOC

Naše farnost žije pestrým životem. Rád bych vzpomněl alespoň na některé události v uplynulém čase.

V sobotu 16. 12. 2023 se ve farním sále uskutečnila adventní duchovní obnova, kterou vedl P. Jan Pitřinec z Ústí nad Orlicí. Jako ústřední téma otec Jan zvolil biblickou knihu Rút. Kniha hovoří o starosti (hlad v zemi), o bolesti (ztráta muže a synů po odchodu z Betléma na Moabská pole), o věrnosti (Rút věrně následuje svoji tchýni Noemi), o naději (návrat do Betléma), o dobrotě (Bóaz dovolí Rút sbírat klasy za ženci), o lásce (Bóaz si vezme Rút za ženu a postará se i o Noemi). Tento krásný a dojemný příběh má také odkaz do současnosti. I mezi námi najdeme ženy podobné Rút.

Letošní štědrovečerní mše (ve 22.00) byla opět krásná. Hudba a zpěv, slova, která šla k srdci, slavnostní, radostná a rodinná atmosféra, to vše oslovilo nás a mnohé z hostů, kteří přišli, a nebylo jich málo.

Otevření kostela od 14 do 16 hodin na Štědrý den a na Hod Boží vánoční byl velmi dobrý nápad, protože lidé opravdu chodili. Někteří se přišli podívat na vánočně vyzdobený kostel, jiní na betlém s jesličkami. Lidé si také chodili pro Betlémské světlo nebo se na chvíli zastavili s modlitbou. Všichni ale mohli zažít krásnou a pokojnou vánoční atmosféru, kterou doprovázely jemné melodie. Díky všem ochotným, kteří toto otevření zajistili a umožnili.

Na faře proběhlo několik brigád, které pomohly zahájení prací (vyklízení prostor), dokončení prací (úklidy, stěhování) a přispěly k návratu k běžnému provozu na faře. Všechny brigády měly veselou a rodinnou atmosféru a přinesly i něco navíc. Vždyť při práci se lidé nejen poznávají, ale zažívají i spoustu legrace.

Ve věku 97 let se s námi rozloučila naše věrná farnice paní Pavlína Kužmová. Její usměvavá a dobrá tvář nám bude v našem kostele chybět. Získali jsme ale další přímluvkyni, která na nás bude myslet stejně, jako když byla s námi.

Neděle 21. 1. 2024 byla nedělí Božího slova. Opět jsme dostali možnost vybrat si větu z Písma svatého, která nás může oslovit, potěšit a provázet celý rok. Tutéž neděli odpoledne jsme si na faře zavzpomínali a připomněli pout' do Assisi. Viděli jsme hezké fotografie, vyslechli jsme mnoho zajímavých informací i veselých příhod. Navštívená místa, jejich atmosféra a možnost na chvíli se zastavit a ztišit se s Pánem znamenaly pro mnohé z nás cennou zkušenost a zážitek, na který se nezapomíná. Děkujeme za všechna svědectví a zkušenosti, které jsme mohli vyslechnout.

Poděkování na závěr: V neděli na svátek Zjevení Páně oznámil otec Bogdan začátek mé přípravy na službu trvalého jáhna. Moc děkuji za vaši podporu. Cítím ji hodně. Prosím vás o modlitbu. Děkuji moc.

Martin Filip

ADVENTNÍ SOBOTA S DĚTMI

První prosincovou sobotu se na faře konal program pro děti s tématem advent. I když byl první letošní sníh a hodně z nás by zřejmě šlo sáňkovat, sešlo se 20 dětí, se kterými jsme strávili dopoledne.

Nejprve jsme se všichni seznámili, rozdělili do menších skupinek a začali diskutovat o adventu. Děti byly velmi originální při sdílení vánočních teorií, tak snad jsme nikomu nezamotali hlavu. Potom jsme hráli různé pohybové i akční hry a hodně nás překvapilo, že se děti těšily na vyrábění anděličkového adventního kalendáře. Za sebe bych poděkovala Martině Krskové, bez které by se tyto akce vůbec neděly.

Jana Eliášová

HOSTINA PRO LIDI BEZ DOMOVA

Každý rok 23. 12. objíždíme lidi bez domova se štědrovečerní večeří, teplou polévkou, cukrovím, taškou jídla a Betlémským světlem. Především je ale chceme potěšit, popřát hezké svátky a zazpívat jim koledy. Je to iniciativa Michala Marka a dalších farníků, kteří přidají ruku k dílu. Já sama jsem jela letos už po čtvrté v řadě a vždy mi utkví v hlavě aspoň pár myšlenek. Myslím, že každý z nás, co někdy pomáhal, cítí potom velkou vděčnost za to, co má. Pokud budete těmto lidem chtít cokoli darovat, obraťte se na Michala nebo můžete přispět do kasičky – v zadní části kostela vlevo.

Jana Eliášová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V PLCHŮVKÁCH

U nás je sbírka vždy vítána. Věkový průměr naší obce je vysoký, a tak zejména „naše babičky“ vyčkávají, kdy zazvoníme a zazpíváme. Často nás pozvou dál a královny dostanou něco dobrého. Popovídáme si, zasmějeme se a popřejeme si vše dobré do nového roku. Většina lidí přispívá v řádu stokorun, někteří dokonce 500 či 1000! Všichni pak domů odcházíme s dobrým pocitem, a to nejen díky vybraným penězům. Podobné akce posilují vztahy a atmosféru obce. Rádi se opět zapojujeme.

Lucie Kováčová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V CHOCNI

Jako tradičně na začátku roku proběhl již 24. ročník Tříkrálové sbírky a Choceň posílá na její konto opět moc pěkný příspěvek. Celkový výtěžek sbírky byl v Chocni a spádových obcích **206 700 Kč**.

Každý rok je výzva sehnat vedoucí a dát dohromady skupinky. S pomocí Boží jsme měli nakonec 26 skupinek, které chodily po Chocni a okolních vesnicích. Poprvé se také zúčastnila skupinka tří králů na koních (koledovali na Podrážku a části Dvořiska), která potěšila a překvapila místní, kteří mimo korunek vytahovali rychle i mobily, aby si hezkou podívanou vyfotili.

Nabídku koledování jsme rozšířili také po choceňských základních školách, a tak se zúčastnilo i několik dětí „mimo kostel“. S o. Bogdanem jsme proto chystali žehnání koledníků tak, aby se v kostele cítili příjemně i ti, kteří tam jsou možná poprvé. Žehnání koledníků příjemně doplnilo duo Michala a Dana Markových na klavír a kytaru, kdy jsme si zazpívali i několik koled. Otec Bogdan pak nabídl křížek na cestu těm, kteří mají zájem – vytvořila se dlouhá řada králů, kteří s bázní přistupovali pro požehnání na cestu. Bylo to krásné, nadpřirozené.

Velký dík patří vám všem, kdo jste přispěli koledníkům do kasičky, a i vám, vedoucím a koledníkům. Také bychom chtěli poděkovat Sáře Pavlišové a Janičce Eliášové, které se nám nabídly a pomáhaly s organizací sbírky.

Lída Barborková a Klára Doha
místní asistentky Tříkrálové sbírky

Více informací o využití finančních prostředků ze sbírky naleznete na <https://www.trikralovasbirka.cz/vyuziti/>.

SPOLU NA CESTĚ NA HOSTÝN

V loňském roce se v Chocni konalo jednodenní setkání pro manžele s názvem Spolu na cestě. Letos se ale bohužel tato akce nekonala. Dostali jsme ovšem nabídku na akci v podobném duchu, ale ve víkendovém formátu na Hostýně. Rozhodli jsme se to tedy vyzkoušet.

Ve dnech 19. – 21. 1. jsme se zúčastnili setkání manželských párů pro posílení vztahů, které pořádalo Hnutí fokoláre. Zahájení proběhlo v pátek večer. Hned po příjezdu jsme se ubytovali v poutním domě a poté jsme se sešli v konferenčním sále, kde proběhlo seznamování s programem a se všemi účastníky víkendového pobytu, kteří se sjeli ze všech koutů republiky. Večer jsme zakončili společnou modlitbou.

Celým víkendem nás provázeli manželé Anka a Emil Kondelovi, kteří jsou spolu již 37 let. Na své cestě společným životem museli překonat spoustu překážek, a tak se rozhodli podělit se s námi o své zkušenosti. K veškerým tématům si pro nás připravili pracovní listy, které občas odhalily víc, než jsme všichni čekali.

Sobotu zahájilo povídání na téma „Krise – ničitelé lásky“, kde jsme odhalovali ničitele v našich vztazích a zda je vnímáme v páru stejně (neuctivé prosazování svého názoru, neupřímné a nepoctivé chování, bouřlivé výbuchy hněvu, ...). Před obědem ještě proběhla společná mše.

Po obědě jsme měli možnost odpočinku nebo procházky, na kterou nám svítilo celý víkend sluníčko. Odpoledne náš čekalo druhé téma „Vyjadřování pocitů v manželství“. Tentokrát jsme si v rámci pracovních listů měli vzájemně říci, co bychom chtěli zlepšit na vyjadřování pocitů manželovi/manželce, a jaké pocity nyní vnímáme. Poté nás čekala modlitba za manžele + adorace v bazilice.

V neděli bylo třetí téma, a to „Naplnění potřeb“. V rámci nových pracovních listů jsme měli ohodnotit, jak vnímáme naplnění potřeb partnerem a jak je naplňujeme my. Poté jsme si listy vyměnili a zhodnotili, jak se shodneme a jak to každý z nás vnímá.

Na vyplnění pracovních listů, které jsme si mohli samozřejmě ponechat, nám byl vymezen dostatek času o samotě. Někteří si vše chtěli sdělit v soukromí na pokoji a někdo využil prostorů v jídelně nebo v konferenčním sále. Po obědě proběhla reflexe, kde jsme zhodnotili celý víkend a sdělili si navzájem své postřehy.

Gabriela a Stanislav Michalcovi

LAUDATO SI

Pokračuji v představení encykliky papeže Františka z roku 2015. Nejdřív citace: „Vydejme se na cestu - která bude zajisté neúplná - skrze otázky, které nás dnes zneklidňují a nelze je už zametat pod koberec. Cílem není hromadit informace nebo sytit zvědavost, nýbrž si uvědomit a odvážně přijmout jako své vlastní utrpení to, co se děje světu, a pak poznávat, jakým způsobem může každý z nás pomoci.“

„Dosud jsme nedokázali vytvořit cyklický model produkce, který by byl schopen opětovného používání nebo recyklace. Pokud bychom vyřešili tuto otázku, mohli bychom se postavit kultuře typu *použij a vyhod'*, která ohrožuje celou planetu.“

„Každý rok vyhynou tisíce rostlinných a živočišných druhů, které už nikdy nepoznáme a naše děti je neuvidí, protože zmizely navždy. Drtivá většina vyhyne z důvodů, které souvisejí s nějakou lidskou aktivitou.“ (Laudato si, str. 17-30)

Konkrétní inspirace, co můžeme dělat:

- Nezmeškat příležitost k laskavému slovu, k úsměvu či k jakémukoli drobnému gestu, které zasévá mír a přátelství. (papež František)
- Nezaměřit své úsilí jen na jednotlivé stromy nebo druhy zvířat, které chceme chránit, ale také si všímat lidí v našem okolí, kteří mají nouzi a potřebují naši pozornost.
- **Pro ptáky na zahradě** – Dbáme na to, aby krmítko v zimě nezůstalo prázdné. Na nákup slunečnice doporučuji prodejnu krmiv v Běstovicích u přejezdu. Vezměte si vlastní nádobou.
- **Pro labutě a kačeny na řece** – Hodnotnější potrava než pečivo je pro ně obilí, ovesné vločky, odřezky z mrkve, celeru nebo z květáku.
- **Pro méně odpadu** – Účtenky z běžného termopapíru se musí vyhazovat do směsi, protože nejdou recyklovat. Ale některé obchody přešly na ekologické termopapíry, které se mohou vyhazovat do papíru, nebo nabízejí účtenku v mobilní aplikaci.

Lýdie Eliášová

POZNÁVÁME SVATÉ

SVATÁ AGÁTA

Svatou Agátu si připomínáme 5. února, na den jejího úmrtí. Tato mučednice nepatří mezi ty nejznámější a dost možná ani vy o jejím životě toho moc nevíte, což není nic špatného, ale právě nastal čas si o ní přečíst víc.

Jméno: Agáta (= dobrá, statečná) – původ z řečtiny

Narození: kolem roku 225 na Sicílii

Úmrtí: 5. února 251 v Katánii na Sicílii

Místo pohřbení: katedrála svaté Agáty v Katánii

Atributy: jeden nebo dva uříznuté prsy položené na tácu, nůžky, závoj, oheň nebo střepy

Podle data narození a úmrtí byla svatá Agáta velmi mladou slečnou s krátkým životem, ve kterém si ale zažila mnohé. Pocházela z bohaté rodiny, a i přes její krásu a zájem, který jí mládenci projevovali, se rozhodla uchovat neposkvrněnost těla a pevnou víru v Krista. Na základě té byla ale pronásledovaná a náměstkem císaře Quintianusem mučena. Ten její ctnost chtěl nejprve zlomit v nevěstinci, kam ji poslal, ale po nepovedeném pokusu se rozhodl ji zavřít do vězení a utrhnout ji ňadro. Tam se ale objevil svatý Petr, který ji vyléčil.

Poté ji Quintianus nechal válet na ostrých střepech a žhavém uhlí, ale během toho nastalo v Katánii zemětřesení a mučení museli přerušit. Obyvatelé prosili náměstka, aby Agátu nechal jít, on ji však znovu uvěznil a sám se nakonec utopil v řece. Agáta po následcích mučení zemřela, ale její ochranná ruka nad vlastní zůstala.

Rok po její smrti hrozil v Katánii výbuch sopky Etna. Místní obyvatelé vzývali svatou mučednici a proti lávě také využili Agátin závoj. Sopka nakonec nevybuchla. Následovaly další situace, kdy přímluvy ke svaté Agátě ochránily zemi. Motto světice, které můžete spatřit i na průčelí katedrály, zní: „Neprohřeš se proti vlasti Agáty, protože ona pomstí každou nepravost“.

Zdroj: abcsvatych.com

Anna Filipová

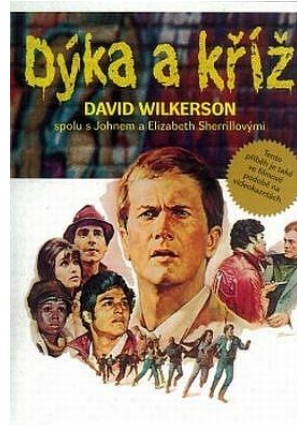

FILMOVÝ TIP

DÝKA A KŘÍŽ

Nedávno jsem se znovu podíval na americký film z roku 1970, který byl natočen podle skutečného příběhu kazatele Davida Wilkersona a podle jeho stejnojmenné knihy s názvem „Dýka a kříž“. Už v názvu cítíme určitý rozpor, dýka a kříž, násilí a láska, zlo a dobro ...

David Wilkerson, kazatel z Philipsburgu, přichází do New Yorku, protože se z novin dozvěděl o soudním procesu s několika mladými chlapci, kteří jsou obviněni z vraždy. Zdá se, že je to až bláznivá myšlenka, ale David cítí, že ho Bůh posílá mezi tyto mladé lidi do prostředí gangů, které mezi sebou bojují, do prostředí násilí a drog. Nějak vnímá, že jim může pomoci, zatím sice neví jak, ale přesto se do tohoto nebezpečného prostředí vydává. Sám, beze zbraně, jen s Biblií. Neví, co by měl těm lidem říct, mohou ho i zabít, ale on na to nedbá a na otázku „Co tady chceš?“ odpovídá, že má pro ně důležitou zprávu. „Je tady někdo, kdo vás má rád.“ ...

Po vstupu do jednoho „doupěte“ (slumu) na vlastní oči vidí, v jaké morální bídě tam mladí lidé žijí. Setkává se s vůdci obou proti sobě bojujících gangů, vstupuje mezi ně a opět opakuje: „Je tady někdo, kdo vás má rád.“ Velké pochopení však nenalézá. Ti lidé jsou v zajetí alkoholu, drog, sexu a boje o moc v této části města. ...

Děj příběhu se odehrává v několika rovinách. Ukazuje Davidovu snahu pomoci, jeho nekompromisnost k užívání drog i boj o každého člověka, kterého potká. Dočasný domov (jeho žena Gwen čeká dítě a zůstala ve Philipsburgu), zázemí, podporu a konkrétní pomoc mu poskytuje rodina pastora Gomeze i členové místní církve.

Zároveň zástupci obou gangů (mao-mao a biskupové) se domlouvají na bitvě, která se má odehrát v parku, atmosféra je napjatá. Této bitvě David nedokáže zabránit. Zraněných je hodně.

Jako jedna z posledních možností, jak ovlivnit chování členů gangů a odvrátit je od násilí a bojů mezi sebou, se jeví nápad pozvat je na jedno

místo. Podobně uvažují i gangy. Setkáme se na jednom místě, odtud nikdo neunikne. Zvítězí ten, kdo přežije. ... Shromáždění se nakonec opravdu uskuteční, ale stane se něco, co si nikdo z přítomných neumí vysvětlit. Přes neskutečně vyhrocenou atmosféru nakonec k bitvě ani k žádnému násilí nedojde. „Bůh je tady přítomný. Bůh vás má rád,“ zazní z úst Davida.

Ten den se v sále Grand Canyonu opravdu stalo něco velkého. Mnoho lidí se obrátilo, mnoho lidí si odneslo své nové Bible, a kdo mohl, ten pochopil, co znamenají slova „Bůh tě má rád“.

Kniha: Dýka a kříž, Autor: David Wilkerson

Film: Dýka a kříž (USA, 1970), Režie: Don Murray

Martin Filip

NAPLNĚNÍ NEJEN POSTNÍ DOBY

KŘÍŽOVÉ CESTY VENKU ANEB JEĎTE NA VÝLET

Křížová cesta je nedílnou součástí každé postní doby. Je možné ji prožít před páteční mší v kostele anebo si ji udělat podle sebe třeba na procházce. Stačí si na internetu vyhledat náměty na křížovou cestu, vyrazit ven a dělat si zastavení podle délky trasy. Tato modlitba se dá ale také spojit s výletem. Po celé České republice totiž narazíte na venkovní křížové cesty, na kterých se modlili již naši předci. Častokrát jsou zastavení starší, ale mnohokrát narazíte na krásně zrenovované, které stojí za to vidět. Kam tedy vyrazit za křížovou cestou u nás v okolí?

Pořádný výlet si užijete zhruba 25 minut od Chocně, a to v Nových Hradech. Bohužel místní největší atrakce, zámek, bude během postní doby ještě uzavřený, můžete si však užít okolí, ať už se jedná o oboru nebo o křížovou cestu, která vede od kostela sv. Jakuba až ke zřícenině hradu Nový hrad.

Přesuneme-li se blíže k Litomyšli, čekají tam na nás rovnou dvě křížové cesty. Jedna ve vesnici Čistá u Litomyšle a druhá v Končinách u kaple Panny Marie Lurdské. První křížová cesta vede z vesnice ke kostelu sv. Mikuláše. Vyjímá se tam od první poloviny 19. století, ale má pouze 7 zastavení, protože to dříve bylo obvyklé v německých zemích. Druhá křížová cesta vytváří půlkruh okolo kaple, takže si uděláte krásně procházku přírodou a zároveň uvidíte kapli ze všech stran.

Nemůžeme opomenout křížovou cestu Andrlův Chlum, na kterou se napojíte kousek od nádraží v Ústí nad Orlicí a míříte pomalu vzhůru. Budete-li si chtít udělat pořádnou túru, můžete si cestu prodloužit až na samý vrchol, kde na vás čeká rozhledna i restaurace.

Křížových cest je kolem nás nespočet. Na další narazíte třeba v Potštejně, Kostelci nad Orlicí nebo v Dolních Libchavách, kde jsou zastavení umístěny do hřbitovní zdi. Věřím, že vy sami máte nějakou oblíbenou venkovní křížovou cestu, tak ji nezapomeňte navštívit anebo se vydejte na jednu z doporučených.

Anna Filipová

DOBROVOLNICKÉ CENTRUM DOBROCHOCEŇ

Rádi bychom vás seznámili s novinkou, že v Chocni vzniklo Dobrovolnické centrum DOBROCHOCEŇ. Získali jsme akreditaci od Ministerstva vnitra a nyní se naplno pouštíme do realizace projektu!

Naším provozovatelem je Kamínek – centrum pro rodinu. Dobrovolnické centrum tedy najdete v Komunitním centru vedle náměstí. Cílem projektu je podpořit dobrovolnickou činnost ve městě Choceň a v jeho okolí. Záměrem je propojovat potřebné s dobrovolníky a tím přispívat k přirozené formě pomoci druhým lidem. Zapojit se může každý od 15 let. Věříme, že kdo dává, ten dostává! Dobrovolník si odnese bohaté zkušenosti, dobrý pocit z odvedené práce a smysluplné využití volného času.

Dobrovolník si může vybrat, o jakou oblast má zájem, může pomáhat seniorům, dětem a rodinám v jejich volném čase, může se zapojit do organizování akcí či pečování o přírodu. Dobrovolníci se mohou zapojit dlouhodobě i jednorázově. U nás si vyzkoušíte dobrovolnictví v různých podobách.

První oficiální akcí dobrovolnického centra bylo zapojení vedoucích tříkrálových skupinek, za což velmi děkujeme. Nově chystáme konverzační klub pro ukrajinsky mluvící občany, pracujeme na konkrétní pomoci klientům se Zařízením sociální péče, spolupracujeme s Domem dětí a mládeže a Kamínkem - centrem pro rodinu.

*Zuzana Adamcová, koordinátorka projektu
dobrochocen@gmail.com, www.kaminekchocen.cz/dobrochocen/*

Toto číslo sponzoruje:

Internetové stránky farnosti

www.chocen.farnost.cz

Uzávěrka dalšího čísla *Drobečky* je 31. 3. 2024. Příspěvky prosím doručte na adresu drobecky@seznam.cz, Anně Filipové, Martině Krskové nebo panu faráři. Díky!

Drobečky připravili: Anna Filipová, Martina Krsková, Tomáš Nix